



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců Mgr. Ondřeje Bartoše a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry ve věci

žalobce: J. Š., narozený X
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje, IČ 70892822
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2022, č. j. KrÚ 29674/2022/ODSH/12

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

I. Vymezení věci

1. Žalobce napadl žalobou u správního soudu v záhlaví vymezené rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce podané proti rozhodnutí Městského úřadu

Litomyšl, odboru dopravy ze dne 6. 12. 2021, č. j. MěÚ Litomyšl 076146/2021. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byly zamítnuty žalobcovy námitky proti oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvě k odevzdání řidičského oprávnění a potvrzen provedený záznam bodů v registru řidičů.

II. Žalobní argumentace

2. Žalobce se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Vymezil dva stěžejní žalobní body. V prvním žalobním bodě namítal nerespektování odvolacích důvodů žalovaným, když ten nezohlednil žalobcem k důkazu předkládaná rozhodnutí jiných správních orgánů ve shodných věcech (k žalobě přiložená rozhodnutí Městského úřadu Hlučín ze dne 6. 1. 2020, č. j. HLUC/00590/2020/OD/VO, Městského úřadu Černošice ze dne 26. 3. 2019, č. j. MUCE 20786/2019 SO, Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 13. 2. 2020, č. j. KUJCK-24343/2020 a Magistrátu města Kladna ze dne 18. 3. 2019, č. j. ŘP/741/19-16/Ka). Namítal, že z jím předložených správních rozhodnutí vyplývá ustálená praxe správních orgánů spočívající ve zkoumání způsobilosti jednotlivých rozhodnutí, na základě nichž jsou zaznamenány body, a to v rámci odvolacího řízení na základě návrhu odvolatele. Žalobce měl za to, že stejně měl postupovat i žalovaný, neboť správní orgány by měly při posuzování věcí shodných či podobných postupovat obdobně. V této souvislosti poukázal na zásadu legitimního očekávání a na rovnost účastníků před zákonem.
3. Druhý žalobní bod se týkal nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů; žalobce namítal, že oznámení od věcně příslušného oddělení policie o spáchaných přestupcích, jakožto jediného důkazu, který je odvolacím orgánem přezkoumáván, není dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím, kterého se týká, aby mohla být vyloučena lidská chyba či zvláště orgánu veřejné moci. Poukázal na rozhodnutí v blokových řízeních jiných účastníků (v žalobě identifikována číslem série a číslem bloku), která přiložil k žalobě, a která nesplňují dle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí. Dle názoru žalobce by z rozhodnutí měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument žalovaného, že přestupce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí, je dle jeho názoru nesprávný. Žalobce uvedl několik příkladů nezpůsobilosti podkladu pro rozhodnutí při jednání přestupců a vymezil, jaké formulace popisu přestupkového jednání v rozhodnutí jsou v těchto vzorových případech nedostatečné. Uvedl, že z rozhodnutí musí být zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít a že údaje v rozhodnutí musí být uvedeny být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně.
4. Dále žalobce popsal jednotlivé vady podkladů ve svém případě. Nedostatky pokutového bloku ze dne 29. 7. 2021 spatřoval v nepřesném zjištění osoby přestupce, když údaje jsou částečně nečitelné a chybí požadované údaje jako rodné číslo a datum narození. Za nedostatečné pak také považuje ověření totožnosti přestupce. Z pokutového bloku dále nevyplývá doba spáchání přestupku, údaje o datu a čase spáchání přestupku nejsou uvedeny, jsou nečitelné. Nedostatečný je i zápis místa spáchání přestupku. Není jednoznačná ani skutková podstata popsaného jednání, stejně jako právní kvalifikace zapsaná ve zkratkovitém zápisu, z něhož není zřejmé, o jakou právní normu se jedná. Přezkoumatelným způsobem ani není uvedena forma zavinění. Zřetelně není ani zapsána

výše uložené sankce. Nepřezkoumatelnost je pak také dána nejednoznačností zapsaného místa, kde bylo rozhodnutí vydáno, není z něho zřejmé, že obsahuje veškeré požadované údaje o osobě oprávněné jej vydat, a to včetně jejího podpisu, dále datum vyhotovení rozhodnutí a jeho převzetí účastníkem, když ani jeho podpis není zřetelný.

5. Nedostatky rozhodnutí Městského úřadu Litomyšl č. j.: MěÚ Litomyšl 050506/2020 způsobující jeho nepřezkoumatelnost žalobce spatřoval v uváděných povinnostech, stanovených příslušnou právní normou, kdy minimálně porušení § 22 zákona o silničním provozu lze jen těžko dovozovat, neboť k ohrožení majetku či zdraví může dojít i za dodržení ohleduplnosti účastníka. Nebyl prokázán materiální aspekt přestupku. Z rozhodnutí není zřejmé, jakým způsobem mělo dojít ke spáchání přestupku. Ve věci mělo být nařízeno ústní jednání. Nebyly zjištěny ani pohnutky účastníka vedoucí k přestupkovému jednání.
6. K pokutovému bloku ze dne 8. 8. 2019 žalobce uvedl, že na ř. 5 není jednoznačně určeno místo spáchání přestupku, když je uveden pouze název obce bez bližšího určení, když obcí s názvem „ROSICE“ je v České republice více. Není zjevná ani výsledná naměřená rychlost, když z uvedené rychlosti není zřejmé, zda je o rychlost před odpočtem či po odpočtu tolerance rychlosti měřicího zařízení. Žalobce dále uvedl, že „v ř. 6 je právní kvalifikace minimálně vlivem zápisu jako „125“ – tato žalobní námitka není zcela srozumitelná, krajský soud však předpokládá, že žalobce brojil proti nedostatečné specifikaci právní kvalifikace skutku. Údaje na rozhodnutí tak nelze porovnat s údaji na oznámení o uložení blokové pokuty, nejde tak o podklad způsobilý pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.
7. K pokutovému bloku ze dne 28. 1. 2019 žalobce uvedl, že v něm není přesně zjištěna osoba přestupce, údaje jsou nečitelné a některé chybí, jako rodné číslo a datum narození, ověření totožnosti není dostačující. Nejsou jednoznačně uvedeny údaje o době, místu spáchání přestupku, z popisu přestupkového jednání jednoznačně nevyplývá skutková podstata jednání, zápis právní kvalifikace neumožňuje její přesné určení. Není uvedena forma zavinění. Nepřezkoumatelnost je pak také dána nejednoznačností zapsaného místa, kde bylo rozhodnutí vydáno, není z něho zřejmé, že obsahuje veškeré požadované údaje o osobě oprávněné jej vydat, a to včetně jejího podpisu, dále datum vyhotovení rozhodnutí a jeho převzetí účastníkem, když ani jeho podpis není zřetelný.
8. Žalobce namítal nezpůsobilost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, když přestupky nejsou jako konkrétní individualizované jednání dostatečně vymezeny.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. K prvnímu žalobnímu bodu uvedl, že žalobce žádá rozhodnutí jiných správních orgánů nepředložil, toliko na ně jen poukázal. Žalovaný se k jiné správní praxi vyjádřil na str. 8 odůvodnění napadeného rozhodnutí. K zásadě legitimního očekávání uvedl, že tato zásada se týká vždy jednoho konkrétního správního orgánu a jeho rozhodovací správní praxe. Žalobce ani neprokázal, že by se jednalo o ustálenou praxi těchto jiných správních orgánů, a nikoliv o excesy, které samy o sobě nemohou založit legitimní očekávání účastníka ani u těchto příslušných správních orgánů.

10. K druhému žalobnímu bodu týkající se nezpůsobilosti jednotlivých podkladů pro záznam bodů žalovaný odkázal na odůvodnění napadené rozhodnutí, kde se jednotlivými námitkami zabýval a shledal je nedůvodnými. Dále k tomu uvedl, že správní orgán prvního stupně, aniž by měl povinnost tak učinit, doplnil správní spis o kopii příslušných příkazních bloků a kopii příkazu vydaného Městským úřadem Litomyšl. Žalovaný dále upozornil, že žalobce zaměňuje institut přezkumného řízení a institut námitek proti záznamu bodů v registru řidičů ve smyslu § 123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen zákon o silničním provozu). V námitkovém řízení správní orgán zásadně posuzuje, zda má způsobilé podklady pro zápis bodů a zda těmto podkladům odpovídá zapsané bodové ohodnocení. Správní orgán prvního stupně i žalovaný toto posouzení učinili.

IV. Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného. Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění podmínek § 51 s. ř. s.
12. Žaloba není důvodná.
13. Ze správního spisu vyplývá a mezi účastníky je nesporné, že žalobce podal námitky podle § 123f zákona o silničním provozu proti oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvě k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Ze správního spisu vyplývá, že správní orgán vycházel z výpisu evidenční karty řidiče, výpisu z bodového hodnocení řidiče, oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě, oznámení o projednání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, kopie příkazu vydaného MěÚ Litomyšl, kopií příkazových bloků:
- přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu (překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci) – příkaz na místě ze dne 29. 7. 2021 (příkazový blok č. B 0640512, série AB/2017), vydaný pod č. j: KRPE: 57227-2/PŘ-2021-170007, vydaný Policií ČR, odborem služby dopravní policie, oddělením silničního dohledu Pardubice) – zaznamenány 2 body
 - přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona o silniční kontrole, v souvislosti s porušením § 22 odst. 1 téhož zákona (nedání přednosti v jízdě) – příkaz Městského úřadu Litomyšl ze dne 16. 7. 2020, č. j.: 050506/2020 (právní moc ze dne 30. 7. 2020) – zaznamenány 4 body
 - přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, a to v souvislosti s porušením § 4 písm. c) téhož zákona (překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci) – příkazový blok (č. B 1349328, série BB/2017), vydaný v příkazním řízení ze dne 8. 8. 2019, vydala Městská policie Hrochův Týnec – zaznamenány 2 body

- přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod zákona o silničním provozu, a to v souvislosti s porušením § 22 odst. 1 téhož zákona (nerespektování dopravního značení „Stůj, dej přednost v jízdě“) – příkaz na místě ze dne 28. 1. 2019 (příkazový blok č. C 0767243, série AC/2017) vydaný Policií ČR, KŘ Policie Pardubického kraje, obvodní oddělení Litomyšl, pod č. j.: KRPE-7827/PŘ-2019-170914 – zaznamenány 4 body
14. Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, kterým byly žalobcovy námitky zamítnuty, podal žalobce odvolání, v němž napadal rozhodnutí pro záznam bodů, přičemž žalovaný se vypořádal se všemi odvolacími námitkami a dospěl k závěru, že všechna rozhodnutí jsou způsobilými podklady pro záznam bodů.
 15. Krajský soud nejprve musí konstatovat, že žalobní body obsažené v žalobě jsou poměrně obecné a bez dostatečné konkretizace k danému případu. Krajskému soudu je známo, že zástupce žalobce používá v podstatě formulářové typy žalob se stále stejnými formulacemi, a proto zdůrazňuje závěry Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) uvedené v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, podle nichž *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej, není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty.“* Stejně tak je nutné uvést, že žalobní námitky jsou v podstatě opakováním námitek uplatněných v odvolacím řízení, které byly beze zbytku vypořádány napadeným rozhodnutím a vzhledem k tomu, že krajský soud dospěl ke stejnému závěru jako žalovaný, tedy že se jedná o podklady způsobilé pro zápis bodového hodnocení řidiče, odkazuje krajský soud na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
 16. V návaznosti na shora uvedené krajský soud konstatuje, že první žalobní námitka je zcela obecná bez konkrétní souvislosti s osobou žalobce, netýká se skutkových okolností projednávané věci. Žalobce namítal, že se žalovaný nezabýval předloženými důkazními prostředky, aniž by uvedl souvislost těchto důkazních prostředků s jeho řízením. Žalobce v žalobě namítal, že těmito důkazními prostředky měla být k žalobě připojena rozhodnutí správních orgánů. Z obsahu správního spisu plyne, že žalobce se v odvolání (str. 4) pouze obecně dovolával principu předvídatelnosti a odkazoval na rozhodnutí jiných krajských úřadů, která však nijak nespecifikoval a rovněž žádné z nich nepřiložil ke svému odvolání. Nebylo tak zřejmé, o jaké vady podkladů se mělo jednat, jakou mají souvislost s věcí žalobce a jaké závěry z toho měl žalovaný vyvodit. Krajský soud konstatuje, že to není zřejmé ani jemu, vzdor tomu, že k žalobě již žalobce některá konkrétní rozhodnutí přiložil. Ta se však týkají jiných přestupců, nemají žádnou skutkovou souvislost s nyní projednávanou věcí, přičemž žalobce ani v žalobě žádné bližší vysvětlení neposkytl. Je to právě individualizace a jasná specifikace námitek ze strany účastníka, která vede správní orgány, a poté i soudy, k povinnosti na konkrétní námitky a výhrady jasně a konkrétně reagovat. Krajský soud tak shledává tuto žalobcovu námitku nedůvodnou.
 17. Ke druhému žalobnímu bodu týkajícího se nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů krajský soud konstatuje, že otázkou rozsahu přezkumu podkladů pro záznam bodů v registru řidičů se správní soudy již opakovaně zabývaly (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40, ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23, ze dne 10. 12. 2019, č. j. 1 As 415/2019-32, ze dne 19. 6. 2020, č. j. 5 As

187/2017-62, nebo ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019-42). Jak uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí, ustálená judikatura důsledně rozlišuje řízení o jednotlivých přestupcích oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou totiž odlišné. Příslušný správní orgán je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. V projednávané věci krajský soud neshledal žádný důvod, aby se od této rozhodovací praxe odchýlil.

18. Podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení.
19. Jak vyplývá ze závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 – 76, byly-li zpochybněny skutečnosti obsažené v oznámeních policie o uložení pokuty za přestupek, na jejichž základě bylo provedeno hodnocení dosaženého počtu bodů a jejich následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s účastníkem skutečně projednán přestupek v blokovém, resp. v příkazním řízení), je v takovém případě třeba, aby si správní orgán vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí pokutového (příkazového) bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v blokovém (příkazním) řízení skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.
20. V jiném rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74, pak byly tyto závěry upřesněny ve vztahu k údajům uvedeným v oznámení o přestupku tak, že ne každé zpochybnění údajů zakládá povinnost správního orgánu, aby si vyžádal další listiny, které by tyto údaje prokazovaly. Je totiž třeba rozlišovat případy, kdy je námitka řidiče vyjádřena jen obecně, od případů, kdy řidič uvede i další skutečnosti, které jeho tvrzení blíže specifikují. Správní orgán totiž musí posuzovat jak kvalitu tvrzení řidiče, tak kvalitu oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Z uvedeného tedy vyplývá, že je povinností správního orgánu si obstarat podkladová rozhodnutí pouze tehdy, pokud účastníkem vznesené námitky proti záznamu bodů v registru řidičů jsou dostatečně konkrétní (k tomu dále například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2017, č. j. 6 As 245/2016 – 44).
21. Žalobce v průběhu správního řízení pouze obecně namítal, že oznámení o uložení pokuty není dostatečným důkazem, že by toto oznámení, resp. údaje v něm obsažené, měly být porovnány s údaji na konkrétním rozhodnutí. Taková námitka je zcela obecná a nevyjadřuje žádné konkrétní pochybnosti o samotném oznámení nebo o konkrétním rozhodnutí. Proto nebylo povinností správního orgánu prvního stupně obstarat si

podkladová rozhodnutí. Ten tak přesto učinil, vyžádané podklady porovnal s informacemi vyplývajících z oznámení o těchto rozhodnutích a neshledal mezi nimi rozpor. Z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně vyplývá, že tento posuzoval jednotlivé příkazové bloky a příkaz z toho hlediska, zda jsou způsobilým podkladem pro záznam bodů (hodnotil, zda jsou vyplněny všechny povinné údaje, zda je přestupkové jednání dostatečně popsáno, včetně právní kvalifikace, zda byl řidič ztotožněn pomocí dokladu totožnosti a zda je blok podepsán, vyžádal si i upřesnění místa dopravního přestupku). Správní orgány tak postavily na jisto, že údaje v evidenční kartě žalobce odpovídají skutečnostem uvedených v blocích a příkazu, na jejichž podkladě byly zapsány, tak jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí.

22. Dalšími námitkami žalobce napadal samotná podkladová rozhodnutí jakožto nezpůsobilá rozhodnutí pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky v tomto případě příkazových bloků a příkazu, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Tedy namítaná pochybení musí být natolik závažná, že předmětná rozhodnutí nelze jako podklad pro zápis bodů vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti (např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, čj. 2 As 19/2011-87; či ze dne 26. 5. 2016, čj. 7 As 63/2016-49). Z námitek uplatněných žalobcem v žalobě vyplývá, že obecně namítá nesprávné či nedostatečné označení přestupce, určení místa a doby spáchání přestupku, popis skutku a právní kvalifikace, formy zavinění, finanční sankce, data a místa vydání rozhodnutí, osoby oprávněné rozhodnutí vydat a jejího podpisu a podpisu účastníka, nečitelnost. Žalobce tak v podstatě napadá všechny náležitosti příkazových bloků, resp. příkazu.
23. Krajský soud podotýká, že příkazní řízení je řízení zjednodušené, ve kterém splývá řízení s jeho výsledkem, tedy uložením pokuty. Příkazový blok je správní akt, kterým je deklarováno, že se osoba dopustila protiprávního jednání, které musí být dostatečně konkrétně a individuálně popsáno a současně tento správní akt konstituuje povinnost zaplatit pokutu. Nejvyšší soud např. v usnesení ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, konstatoval následující: „rozhodnutí vydané v blokovém řízení (pokuta uložená v blokovém řízení) musí, aby se jednalo o vykonatelné správní rozhodnutí (rozhodnutí orgánu státní správy nebo samosprávy), obsahovat náležitosti, které jsou uvedeny v ustanovení § 85 odst. 4 věty druhé zákona o přestupcích, a další údaje, jak vyplývají z použití bloku k ukládání pokut, vydaného podle ustanovení § 85 odst. 1 tohoto zákona. Nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, musí rozhodnutí v blokovém řízení (blok na pokutu na místě nezaplacenou) obsahovat též poučení o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty (§ 85 odst. 3 tohoto zákona).“ K pokutovým blokům z hlediska požadavků na jejich obsah vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 16. 5. 2013, č. j. 4 As 8/2013 – 27, následující závěry: „je zřejmé, že popis přestupku stěžovatele na pokutových blocích byl s ohledem na méně formální povahu blokového řízení a praktické důvody (velikost pokutového bloku, časové omezení, terénní podmínky) zestručněn a uveden v hovorové formě. Podstatné však je, že ze slovního popisu přestupku ve spojení s relevantním ustanovením zákona o přestupcích a zákona o provozu na pozemních komunikacích je zcela nepochybné, jakého jednání (přestupku) se stěžovatel dopustil. V této souvislosti Nejvyšší správní soud poukazuje na skutečnost, že na předmětném oznámení a pokutových blocích jsou uvedena stejná ustanovení těchto právních předpisů. S ohledem na shora uvedené, tak nelze přisvědčit námitce stěžovatele, že není zřejmé, za jaké jednání byl blokovou pokutou postižen, ani námitce,

podle které obecný popis skutku uvedený na pokutových blocích odůvodňuje rovněž právní kvalifikaci přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích. Krajský soud tedy přihlédl k tomu, že příkazové bloky jsou vydávány ve zjednodušeném řízení a často jsou v nich obsažené údaje zestručněny či uvedeny zkratkovitě, což je aprobováno rozhodovací praxí správních soudů.

24. Pro úplnost krajský soud dodává, že okamžik podpisu příkazového bloku obviněného z přestupku je zároveň okamžikem vydání rozhodnutí v příkazním řízení a okamžikem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. K tomu lze odkázat na rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81: *„[t]eprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení. Jednoznačně tak potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v ust. § 84 zákona o přestupcích“*. Pokud chtěl mít žalobce vyšší nároky na detailní popis přestupkového jednání, neměl souhlasit s projednáním přestupku v příkazním řízení, ale měl využít svého práva, které mu nebylo možné odepřít, tj. práva na zahájení správního řízení o přestupku (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2004, č. j. 6As 49/2003-46). Toto své právo však nemůže uplatňovat v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů, když v daném případě výše uvedené podklady o spáchaných přestupcích neobsahovaly žádné indicie o vzniku důvodných pochybností týkajících se přestupků, přičemž ani námitky žalobce takové pochybnosti vzbudit nemohly.
25. Řízení o námitkách při hodnocení příkazových bloků jako podkladů pro záznam do registru řidičů nenahrazuje opravný prostředek proti rozhodnutím vydaným v blokovém řízení. K tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87, nebo rozsudek ze dne 16. 5. 2013, č. j. 4 As 8/2013-27).
26. Obsahové náležitosti příkazových bloků vydaných podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich pak stanovuje § 92 odst. 2 tohoto zákona.
27. Údaje na příkazovém bloku tedy musí označovat spáchaný přestupek dostatečně individuálně a konkrétně, aby jej nebylo možné zaměnit s jiným protiprávním jednáním. Z rozhodnutí vydaného v příkazním řízení musí být zřejmé, kdo přestupek spáchal, jakého jednání se dopustil, na jakém místě a v jakou dobu. Krajský soud ověřil způsobilost předmětných příkazových bloků ve smyslu výše uvedených požadavků a konstatuje následující.
28. V příkazovém bloku ze dne 8. 8. 2019, č. B 1349328 je jako přestupce uveden žalobce, a to jménem a příjmením, datem narození, adresou trvalého pobytu, totožnost ověřena dle čísla občanského a řidičského průkazu. V popisu skutku je čitelně uvedeno: *„8.8.2019 10²⁵ hod. Rosice, rychlost v obci „40km/h. naměřeno „59km/h“ Škoda červená X“*. Dále z bloku vyplývá, že pokuta byla uložena za přestupek podle § 125c/1/f 4 zák. č. 361/2000 Sb. Forma zavinění daným způsobem uvedena nedbalost (úmysl přeškrtnut), uložena pokuta ve výši 1000 Kč, vyjádřena také slovy *„tisíckorun“*. Dále blok obsahuje údaj o místě a datu vydání *„V Rosicích“*, dne 8. 8. 2019, obsahuje jméno, služební číslo a podpis úřední osoby, otisk úředního razítka a datum převzetí a podpis přestupce. Krajský soud tedy uzavírá, že předmětný blok je způsobilým podkladem pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče. Uvedení místa spáchání přestupku *„Rosice“* představuje ve spojitosti s dalšími údaji (fotografie, čas spáchání, působnost orgánu veřejné moci, použité měřicí zařízení), které vyplývají z podkladů k předmětnému přestupku (oznámení o přestupku, protokol o

dopravním přestupku vč. fotografie) dostatečnou individualizaci skutku, vylučující jeho záměnu s jiným skutkem.

29. V pokutovém bloku ze dne 28. 1. 2019, č. C 0767243, je jako přestupce uveden žalobce, a to jménem a příjmením, datem narození a uvedením části rodného čísla za lomítkem, adresou trvalého pobytu. V popisu skutku je čitelně uvedeno: „Dne 28.1.2019 v 9:20 hod v Litomyšli na křižovatce ul. Kpt. Jaroše a T.G. Masaryka (u odstavného parkoviště) jako řidič OA RZ: X nerespektoval DZ: „Stůj den přednost v jízdě“, čímž způsobil dopravní nehodu. Tím porušil ust. § 22/1 z.č. 361/2000 Sb.“ Dále z bloku vyplývá, že pokuta byla uložena za přestupek podle § 125c/1f 8 zák. č. 361/2000 Sb. Forma zavinění daným způsobem uvedena nedbalost (úmysl přeškrtnut), uložena pokuta ve výši 500 Kč, vyjádřena také slovy „pětset“. Dále blok obsahuje údaj o místě a datu vydání „V Litomyšli“, dne 28. 1. 2019, obsahuje služební číslo a podpis úřední osoby, otisk úředního razítka a datum převzetí a podpis přestupce. Krajský soud tedy uzavírá, že předmětný blok je způsobilým podkladem pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče.
30. Dále krajský soud uvádí, že z příkazu Městského úřadu Litomyšl, č. j: MěÚ Litomyšl 050506/2020 ze dne 16. 7. 2020 jednoznačně a určitě vyplývá osoba přestupce, přestupkové jednání, místo a doba spáchání, právní kvalifikace a uložení sankce. Soud tedy uzavírá, že příkaz je plně způsobilým podkladem pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče. Krajský soud podotýká, že ostatní námitky měl žalobce uplatnit v odporu proti příkazu, který však vzhledem k tomu, že příkaz nabyl právní moci dne 30. 3. 2020, žalobce nepodal. V projednávané věci se jedná o námitky nepřípustné.
31. Námitky týkající se bloku ze dne 29. 7. 2019 jsou uvedeny velmi obecně: žalobce v podstatě napadá celý příkazový blok s tím, že každá kolonka bloku je vyplněna chybně, nedostatečně či nečitelně. Je pravdou, že předmětný příkazový blok, resp. jeho fotografická reprodukce je v některých pasážích obtížněji čitelná. Obtížnější čitelnost, daná způsobem písma úřední osoby a skutečností, že se blok vyplňuje ručně a v terénu, sama o sobě nemůže mít vliv na způsobilost tohoto bloku být podkladem pro záznam bodů. Krajský soud si proto vyžádal doplnění zaslaného správního spisu o digitální fotografii předmětného bloku, která byla správním orgánem prvního stupně pořízena v dostatečném rozlišení tak, že údaje na něm jsou s náležitou mírou pozornosti čitelné a souhlasí s oznámením o uložení pokuty příkazem na místě, na jehož podkladě došlo k záznam bodů. Z příkazového bloku se podává, že jako přestupce byl uveden žalobce, a to jménem a příjmením, datem narození, místem trvalého bydliště a totožnost ověřena číslem občanského průkazu. V popisu skutku je uvedeno: „Dne 29.7.2021 v 11:56 hod, Paseky 24 RZ: X, §18/4 z.č. 361/2000Sb., překročil dovolenou rychlost v obci : 50/66/63/km/h“. Dále z bloku vyplývá, že pokuta byla uložena za přestupek podle § 125 c/1 f 4 zák. č. 361/2000 Sb. Forma zavinění daným způsobem uvedena nedbalost (úmysl přeškrtnut), uložena pokuta ve výši 500 Kč, vyjádřena také slovy „pětset“. Dále blok obsahuje údaj o místě vydání „Paseky“, dne 29. 7. 2021, služební číslo a podpis úřední osoby, otisk úředního razítka a datum převzetí a podpis přestupce. Krajský soud tedy uzavírá, že i tento blok je způsobilým podkladem pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče. Námitku nedostatečné specifikace místa spáchání přestupku neshledává krajský soud důvodnou, neboť ve spojení s oznámením přestupku je místo spáchání určeno dostatečně a skutek je tak jednoznačně individualizován.

V. Závěr a náklady řízení

32. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
33. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Pardubice 22. září 2022

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu